

[Axel Sørensen.]

nes stilling, om ret til lønmodtagerfradrag eller lignende. Nu hørte jeg, at det ærede medlem hr. Poul Møller havde meget stor sympati for disse mennesker og bl. a. også for en ændring af kvindernes stilling i skattemæssig henseende med hensyn til selvangivelsen; men det var, som om han ikke havde noget at have denne sympati i. Da det af den højtærede statsministers trontale fremgik, at regeringen vil fremsætte et forslag til ændring af den bestående skattelov, må man efterlyse dette, da vi jo nu er et godt stykke vej fremme i rigsdagsarbejdet.

Ved ligningslovens behandling sidste år her i tinget rejste jeg spørgsmålet om hustruens pligt og ret til at underskrive selvangivelsen, forsåvidt angik rigtigheden af den af hende erhvervede indkomst. Den højtærede finansminister afviste denne tanke med den motivering, at selvangivelserne var trykt. I år har det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp under finanslovsforslagets første behandling rejst spørgsmålet påny, men da den højtærede finansminister endnu ikke har svaret det ærede medlem, må jeg her under ligningslovens behandling have lov til at rejse spørgsmålet. Jeg håber, at ministerens svar vil være af et sådant indhold, at man under udvalgsarbejdet kan nå til et resultat. I modsat fald må mit parti tage dette i betragtning ved vor stillingtagen til det fremsatte lovforslag. Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister: Er selvangivelserne allerede trykt? Det forekommer mig at være for foret, hvis man lader selvangivelserne trykke, inden rigsdagen, som dog er den højeste myndighed, har tilrettelagt de regler, hvorunder selvangivelse skal finde sted.

Kontrollovens bestemmelser er anvendt i år; kan man sige, med tilbagevirkende kraft. Vi har ude i det skattemæssige arbejde i år på grundlag af røster herindefra taget et ekstraordinært arbejde op med de investeringer, der er sket i bygninger og marker o. lign., og det har givet resultater, men var det ikke bedre, om man klargjorde selvangivelserne således, at en del af de folk, der til daglig ikke har med de skattemæssige sider at gøre, var klar over, at spørgsmålet om investeringer blev besvaret med et ja eller et nej.

Det lønmodtagerfradrag, som blev nævnt af det ærede medlem hr. Hans Knudsen, skulle forenkles arbejdet, men det kan man

ikke sige har været tilfældet; det har voldt mange besværligheder under ligningsarbejdet og har ikke virket som tilsigtet.

Med hensyn til selve beskatningsforholdene, som de ligger i dag, vil jeg gerne nævne, hvordan det forholder sig med dem, der under højkonjunkturerne går ind i erhvervene ved køb af egen virksomhed. Der kræves af disse ikke alene stor udbetaling for at få betroet en sådan virksomhed, men i den efterfølgende tid vil de store afdrag på gælden foruden det almindelige private forbrug bevirke, at denne del af skatteyderne får pålagt en skattesvarelse, der er af en sådan størrelse, at den hemmer initiativet til en produktionsforøgelse, som hele samfundet ville nyde godt af. Jeg nævnte dette forhold i fjor, men da det ikke resulterede i nogen imødekommenhed fra den højtærede finansministers side, vil jeg gerne fremdrage det igen. Vil der ikke være mulighed for indenfor visse grænser at give ligningsmyndigheder og skatteråd adgang til at tilstå lempelser i beskatningen af personer, der med ringe formue har overtaget egen erhvervs virksomhed og som følge deraf har måttet forpligte sig til særlig store afdrag i de første år efter overtagelsen? Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister og også de andre ordførere, om de er rede til at gå ind i en velvillig forhandling om hele dette problem.

Må jeg så til slut nævne, at ligningsarbejdets omfang gør, at de, der udpeges til at deltage i dette arbejde, i særlig grad medlemmerne af skatterådene, må tage bort fra deres hjem i 150—200 dage om året, og betalingen er 900 kr. om året plus dyrtidstillæg. Der ligger en stor fare heri. Den dag en stor part af erhvervenes folk har skiftet til egen virksomhed under højkonjunkturerne, vil det være vanskeligt at få dygtige folk til at tage sig af dette arbejde for denne ringe betaling. Jeg nævner det her overfor den højtærede finansminister, for at han kan være fuldt fortrolig med, hvordan det ligger derude i øjeblikket. Det er et arbejde, hvorunder man kommer mennesker meget nær, og der må kunne ydes en passende betaling derfor, og da arbejdet bliver så omfattende, synes man, at en ændring vil være påkrævet.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige behandling af det foreliggende lovforslag.